YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

22 päivänä marraskuuta 2007 *

Asiassa C-260/05 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla 20.6.2005 tehdystä valituksesta,

Sniace SA, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajanaan abogado J. Baró Fuentes,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja J. L. Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jota tukevat

Itävallan tasavalta, asiamiehenään H. Dossi, prosessiosoite Luxemburgissa,

Lenzing Fibers GmbH, aiemmin Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, kotipaikka Heiligenkreuz (Itävalta), ja

Land Burgenland (Itävalta),

edustajanaan Rechtsanwalt U. Soltész,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Tizzano (esittelevä tuomari), R. Schintgen, A. Borg Barthet ja E. Levits,

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 1.2.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Sniace SA (jäljempänä Sniace) vaatii valituksessaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-88/01, Sniace vastaan komissio, 14.4.2005 antaman tuomion (Kok. 2005, s. II-1165; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkimatta Sniacen kanteen, jonka se oli nostanut valtiontuesta, jonka Itävalta on myöntänyt Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG:lle, 19.7.2000 tehdyn komission päätöksen 2001/102/EY (EYVL 2001, L 38, s. 33; jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamiseksi.

Tosiseikat

2 Sniace on espanjalainen yhtiö, joka harjoittaa toimintaansa muun muassa selluloosakuitujen (viskoosi) tuotantosektorilla.

3 Riidanalaisen päätöksen tekemispäivänä Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (jäljempänä LLG) oli itävaltalaisen muun muassa viskoosi- ja modaalikuituja tuottavan yhtiön Lenzing AG:n tytäryhtiö. LLG:n toimialana on puhtaasta luonnonselluloosasta valmistetun uuden synteettisen kuitutyypin lyosellin tuotanto ja myynti.

4 Itävallan tasavalta ilmoitti 30.8.1995 päivätyllä kirjeellä Euroopan yhteisöjen komissiolle aikomuksestaan myöntää julkista tukea LLG:lle lyosellin valmistukseen tarkoitetun tehtaan rakentamiselle Land Burgenlandissa olevalle teollisuusalueelle. Tässä kirjeessä Itävallan viranomaiset ilmoittivat, että tuet myönnettäisiin aluetukiohjelmassa, jonka viitenumero oli N 589/95 ja jonka komissio oli 3.8.1995 päivätyssä kirjeessään hyväksynyt.

5 Komissio vastasi 5.10.1995 päivätyllä kirjeellä Itävallan tasavallalle, että avustuksena annettavia tukia ei tarvinnut ilmoittaa erikseen, koska ne kuuluivat hyväksyttyyn tukijärjestelmään, huomauttaen kuitenkin, että se ei saa myöntää LLG:lle tukia vakuuksien muodossa ilmoittamatta siitä etukäteen.

6 Komissio päätti 14.10.1998 useiden eri tietolähteiden perusteella aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) määrätyn menettelyn (jäljempänä muodollinen tutkintamenettely) niiden toimenpiteiden osalta, jotka Itävallan viranomaiset olivat toteuttaneet LLG:n hyväksi. Kyseiset toimenpiteet koostuivat yhteensä 50,3 miljoonan euron valtiontakausten myöntämisestä avustuksiin ja lainoihin, alhaisen 4,40 euron neliömetrihinnan perimisestä 120 hehtaarin teollisuusalueesta ja kiinteiden hintojen takaamisesta yritystoiminnan perushyödykkeille 30 vuoden ajaksi.

7 Menettelyn aloittamisesta ilmoitettiin muille Euroopan unionin jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, julkaisemalla 13.1.1999 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 9, s. 6) tiedonanto, jossa niitä kehotettiin esittämään huomautuksensa. Itävallan hallitus toimitti huomautuksensa 15.3., 16.4. ja 28.4.1999 päivätyillä kirjeillä. Huomautuksiaan esittivät myös Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja sellaiset kolmannet, joita asia koskee, kuten kantaja 12.2.1999 päivätyllä kirjeellään.

8 Tutkittuaan sille toimitetut tiedot komissio ilmoitti Itävallan hallitukselle 14.7.1999 päivätyllä kirjeellä 23.6.1999 tekemästään päätöksestä laajentaa muodollinen tutkintamenettely koskemaan neljää muuta LLG:n hyväksi toteutettua toimenpidettä. Kyse oli seuraavista toimenpiteistä: maa-alueen hankkimiseen tarkoitettu tapauskohtainen 0,4 miljoonan euron investointituki, 21,8 miljoonan euron äänettömästä osakkuudesta tehty sopimus, joka oli irtisanottavissa aikaisintaan 30 vuoden kuluttua ja jonka piti tuottaa yhden prosentin vuotuinen korko, määrältään tuntematon tuki yrityksen oman infrastruktuurin rakentamiseksi ja 5,4 miljoonan euron ympäristötuki, joka on saatettu myöntää soveltamalla olemassa olevaa tukijärjestelmää siitä poikkeavalla tavalla.

9 Komissio ilmoitti muodollisen tutkintamenettelyn laajentamisesta jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee julkaisemalla 4.9.1999 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 253, s. 4) toisen tiedonannon, jossa se kehotti niitä esittämään huomautuksensa. Itävallan hallitus ja kantaja toimittivat 4.10.1999 päivätyillä kirjeillä huomautuksensa. Muut kolmannet, joita asia koskee, sekä Yhdistynyt kuningaskunta esittivät myös huomautuksia.

10 Komissio teki 19.7.2000 riidanalaisen päätöksen. Päätöksessään se katsoi toisaalta, etteivät tietyt kyseessä olevista toimenpiteistä olleet valtion tukea, ja hyväksyi toisaalta muut toimenpiteet, koska se katsoi niiden olevan yhteensopivia perustamissopimuksen kanssa.

11 Tämän päätöksen päätösosassa todetaan seuraavaa:

"1 artikla

Tuet, jotka Itävalta on myöntänyt – – (LLG):lle 35,80 miljoonan euron takauksina (liikepankkien ja julkisten pankkien yhteenliittymän myöntämä 21,8 miljoonan euron takaus ja – – (WHS):n myöntämät kolme takausta, joiden määrät ovat 1,4 miljoonaa euroa, 10,35 miljoonaa euroa ja 2,25 miljoonaa euroa) ja soveltamalla teollisuuskäyttöön tarkoitetun 120 hehtaarin maa-alueen hankinnassa hintaa 4,4 euroa neliömetriltä, takaamalla Burgenlandin osavaltion nimissä kiinteän hinnan liiketoiminnan perushyödykkeiden tarjoamiselle ja myöntämällä määrältään tuntematttoman tuen yrityskohtaisen infrastruktuurin rakentamisen muodossa, eivät ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Tuki, jonka Itävalta on myöntänyt LLG:lle antamalla WiBAGin nimissä 14,5 miljoonan euron takauksen, on komission numerolla N 542/95 hyväksymien takauksia koskevien suuntaviivojen mukainen.

Ympäristönsuojelutuki, jonka määrä on 5,37 miljoonaa euroa, on komission numerolla N 93/148 hyväksymien ympäristönsuojelua koskevien suuntaviivojen mukainen.

3 artikla

Yksittäiset tuet, jotka Itävalta on myöntänyt ja joiden määrät ovat 0,4 miljoonaa euroa maa-alueen hankintaan tarkoitettua tukea ja 21,8 miljoonaa euroa äänettömän osakkuuden muodossa maksettua tukea, soveltuvat yhteismarkkinoille.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle."

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

12 Sniace nosti kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.4.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä ja vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 18.2.2002 antamallaan määräyksellä Itävallan tasavallan, LLG:n ja Land Burgenlandin hakemukset osallistua asian käsittelyyn väliintulijoina tukeakseen komission vaatimuksia.

14 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti viran puolesta tutkia kantajan asiavaltuuden ja totesi, ettei kannetta ole tutkittava.

15 Tuomionsa 54 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensin, että riidanalainen päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle, minkä vuoksi EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla on tutkittava, koskiko päätös Sniacea suoraan ja erikseen.

16 Sen kysymyksen osalta, koskeeko päätös kantajaa erikseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomionsa 55 kohdassa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan on niin, että jotta päätöksen voidaan katsoa koskevan erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, sen on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

17 Valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa se painotti tämän jälkeen, että erityisesti valtiontukien osalta yksittäistä tukea koskevan menettelyn lopettamisesta tehdyn komission päätöksen on katsottu koskevan erikseen paitsi tuensaajayritystä myös tämän kanssa kilpailevia yrityksiä, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet tähän menettelyyn, edellyttäen, että riidanalaisen päätöksen kohteena oleva tukitoimenpide on merkittävästi vaikuttanut niiden asemaan markkinoilla (asia C-169/84, Cofaz ym. v. komissio, tuomio 28.1.1986, Kok. 1986, s. 391, Kok. Ep. VIII, s. 439, 25 kohta).

18 Tämän johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomionsa 58 kohdassa katsonut tarpeelliseksi selvittää, olivatko kantajan osallistuminen muodolliseen tutkintamenettelyyn ja sen markkina-asemaan kohdistunut haitallinen vaikutus olleet luonteeltaan sellaisia, että kantaja on niiden avulla EY 230 artiklan mukaisesti yksilöitävissä.

19 Kantajan osallistumisesta muodolliseen tutkintamenettelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomionsa 59 kohdassa, että kantajan osuus oli ollut siinä hyvin vähäinen seuraavista syistä:

"[Sniace] ei ole esittänyt komissiolle yhtään [kantelua]. Toisaalta on ilmeistä, että sen 12.2.1999 ja 4.10.1999 päivätyillä kirjeillä esittämillä huomautuksilla ei ole merkittävästi ohjattu menettelyn kulkua (ks. vastaavasti em. asia Cofaz ym. v. komissio, tuomion 24 kohta). Siten kantaja tyytyy 12.2.1999 päivätyissä huomautuksissaan toistamaan tietyt komission [muodollisen tutkinta]menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esittämät toteamukset kommentoiden niitä lyhyesti esittämättä mitään konkreettisia todisteita. Vastaavasti 4.10.1999 päivätyissä huomautuksissaan kantaja tyytyy toteamaan, että [muodollisen tutkinta]menettelyn jatkamista koskevassa päätöksessä tarkoitetut toimenpiteet ovat valtiontukea ja että ne on todettava yhteismarkkinoille soveltumattomiksi, esittämättä mitään täsmennyksiä tai todisteita."

20 Valittajan markkina-asemaan kohdistuvan haitallisen vaikutuksen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa aluksi, että riidanalaisessa päätöksessä tarkoitetut toimenpiteet koskivat yksinomaan tehdasta, joka on tarkoitettu lyosellin tuotantoon, ja että oli riidatonta, että kantaja ei tuota tätä kuitutyyppiä eikä aio tuottaa sitä tulevaisuudessakaan.

21 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki tuomionsa 63–78 kohdassa valittajan väitteet, joilla se on pyrkinyt osoittamaan, että riidanalainen päätös on omiaan vaikuttamaan merkittävästi sen asemaan markkinoilla. Nämä kohdat on muotoiltu tuomiossa seuraavasti:

"63 Ensinnäkin [kantaja] väittää kannekirjelmässään, että viskoosi ja lyoselli ovat suorassa kilpailusuhteessa.

64 Ilman, että tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkinnan yhteydessä on tarpeen ratkaista lopullisesti kyseessä olevien tuotteiden markkinoiden määritelmää, riittää, että todetaan, että asiakirja-aineistosta ilmenevät seikat osoittavat tämän väitteen perättömäksi.

65 Yhtäältä lyosellilla on tiettyjä fyysisiä ominaisuuksia, jotka erottavat sen selvästi viskoosikuidusta. – –

66 Kantajan väit[teestä], jonka mukaan viskoosi voidaan korvata lyosellilla suurimmassa osassa käyttötavoista, ei [ole esitetty vakuuttavaa näyttöä]. – –

67 Lisäksi LLG:n tieteellisessä kokouksessa tekemä ilmoitus, johon kantaja on vedonnut väitteensä tueksi (kannekirjelmän 30 kohta ja kannekirjelmän liite 14) ja jonka mukaan "lyoselli on täydentävä kuitu, jonka käyttötavat ovat erilaiset", on ristiriidassa mainitun väitteen kanssa.

68 Toisaalta on riidatonta, että lyosellin hinta on tuntuvasti korkeampi kuin viskoosin. – –

69 Lopuksi kantajan oman ilmoituksen mukaan lyosellin ja viskoosikuitujen valmistusmenetelmät poikkeavat toisistaan suuresti. – –

70 Joka tapauksessa vaikka oletettaisiinkin, että lyosellin ja viskoosikuidun välillä on suora kilpailusuhde, on todettava, että tiedoilla, joita kantaja esittää kirjelmissään, ja erityisesti kannekirjelmänsä liitteessä 14 olevassa muistiossa, ei osoiteta oikeudellisesti riittävällä tavalla, että riidanalainen päätös voi vaikuttaa merkittävästi sen asemaan markkinoilla. Tämän muistion sisältämät tiedot perustuvat näet olettamiin, joita ei ole miltään osin näytetty toteen, kuten siihen seikkaan, että LLG:n lyosellituotanto on vuodesta 1997 alkaen korvannut kokonaan viskoosituotannon ja että se on tarkoitettu yksinomaan Euroopan markkinoille. Lisäksi tässä muistiossa kantaja toteaa, että [LLG:n] 3,5:tä prosenttia vastaavan tuotannon vuoksi se on vuodesta 1997 alkaen lakannut tuottamasta ja siis myymästä tiettyjä viskoosimääriä, esittämättä väitteensä tueksi mitään näyttöä ja selittämättä edes millään tavalla, miten se on laskenut nämä määrät. Vastaavasti on todettava, että se ei ole esittänyt mitään näyttöä sen väitteensä tueksi, jonka mukaan mainittu tarjonta on aiheuttanut ainakin – – prosentin vallitsevan markkinahinnan muutoksen.

71 Toiseksi kantaja vetoaa lyosellin alatyyppien, jotka se myös luokittelee heikompilaatuiseksi lyoselliksi, olemassaoloon puhtaan lyosellin ja proviskoosin rinnalla. – –

72 Tältä osin on todettava, että asiakirja-aineiston perusteella ei ole mahdollista todeta, että erilaisia lyosellin laatuja olisi olemassa. On korostettava, että kantaja ei kirjelmissään mitenkään täsmennä, mitä lyosellin alatyyppien käsitteeseen sisältyy. Lisäksi se ei ole vakavasti kiistänyt LLG:n ja Land Burgenlandin istunnossa useita kertoja esittämää väitettä, jonka mukaan heikompilaatuista lyosellia ei ole olemassa. – –

73 Vaikka oletettaisiinkin, että LLG tuottaa heikompilaatuista lyosellia ja että se myy sitä äärimmäisen alhaisin hinnoin, on todettava, että kantaja ei ole

mitenkään perustellut väitettään, jonka mukaan se on tämän seurauksena joutunut alentamaan laadultaan vastaavien tuotteidensa hintoja. Se ei lisäksi perustele miltään osin määriä ja hintojen alennuksia, joihin se vetoaa.

74 Kolmanneksi vastauskirjelmässään ja väliintulokirjelmiä koskevissa huomautuksissaan se ottaa pikemminkin lähtökohdakseen proviskoosin ja viskoosin välillä esiintyvän kilpailun. Se tähdentää, että sillä seikalla, että LLG myy proviskoosia viskoosin hintoihin nähden kilpailukykyisin hinnoin ja että asiakkaat suosivat proviskoosia, koska se on laadultaan parempaa kuin viskoosi, vaikutetaan kantajan asemaan markkinoilla.

75 Tältä osin on todettava, että kantaja tyytyy jälleen esittämään [väitteitä, joiden tueksi ei ole esitetty riittävää näyttöä].

– –

78 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ole tuonut asianmukaisesti esiin syitä, joiden vuoksi riidanalainen päätös on omiaan vahingoittamaan sen oikeutettuja intressejä vaikuttamalla merkittävästi sen asemaan markkinoilla."

22 Valituksenalaisen tuomionsa 79 ja 80 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi toteamaan, että kun otetaan huomioon tämä seikka ja kantajan rajoitettu rooli oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, ei riidanalainen päätös koske kantajaa erikseen, minkä johdosta kanne on jätettävä tutkimatta, ilman että on tarpeen tutkia, koskeeko riidanalainen päätös kantajaa suoraan.

Asianosaisten vaatimukset

23 Sniace vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset tai toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä voi ratkaista asian pääasian osalta

– hyväksyy kantajan 16.10.2001 tekemän hakemuksen, jolla tämä vaati prosessinjohtotoimen määräämistä, sekä kantajan 20.4.2001 tekemät hakemukset, jotka koskevat osapuolten henkilökohtaista läsnäoloa menettelyssä, todistajien kuulemista ja asiantuntijalausunnon hankkimista

– velvoittaa ensimmäisessä oikeusasteessa käydyn oikeudenkäynnin vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– jättää tutkimatta kolme ensimmäistä valitusperustetta tai – toissijaisesti – hylkää ne perusteettomina

– hylkää neljännen valitusperusteen perusteettomana

– velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

– tai toissijaisesti, mikäli valitus hyväksytään, palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä voi tutkia pääasian.

25 Lenzing Fibers GmbH (jäljempänä Lenzing Fibers) ja Land Burgenland vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valituksen

– velvoittaa valittajan korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut.

26 Itävallan tasavalta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valituksen perusteettomana

– velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

27 Sniace on esittänyt neljä valitusperustetta. Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että valituksenalaista tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe siltä osin kuin kanne on jätetty tutkimatta siitä syystä, ettei kantaja ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kyennyt osoittamaan, että riidanalainen päätös saattaa vaikuttaa merkittävällä tavalla sen asemaan markkinoilla. Toisessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan jättävänsä kanteen tutkimatta siitä syystä, että valittajan osuus muodollisessa tutkintamenettelyssä on ollut melko vaatimaton. Kolmas valitusperuste koskee tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista. Neljäs valitusperuste, jossa on kaksi osaa, koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista sekä tiettyjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen määräysten rikkomista.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

28 Sniace esittää ensimmäisessä valitusperusteessaan väitteen siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen toteamalla, että kannetta ei tutkita siitä syystä, ettei valittaja ollut tuonut asianmukaisesti esiin syitä, joiden vuoksi riidanalainen päätös on omiaan vahingoittamaan sen oikeutettuja intressejä vaikuttamalla merkittävästi sen asemaan markkinoilla.

29 Valittaja moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti siitä, ettei se ole ottanut huomioon tiettyjä seikkoja, jotka osoittavat sen, että lyosellikuidun, jota LLG valmistaa ja myy, ja viskoosikuidun, jota Sniace valmistaa ja myy, välillä vallitsee suora kilpailusuhde. Sniace esittää, että LLG on tuonut markkinoille useita huonompilaatuisia ja halvempia lyosellityyppejä, jotka tunnetaan lyosellin alatyyppeinä, ja alkanut näin kilpailla viskoosikuidun kanssa tiettyjen käyttötapojen osalta. Sniace väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä, joka on

valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa ja jonka mukaan "asiakirja-aineiston perusteella ei ole mahdollista todeta, että erilaisia lyosellin laatuja olisi olemassa", on Sniacen mukaan virheellinen niiden seikkojen kannalta arvioiden, jotka se oli esittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa. Tätä päätelmää vastaan sotivat erityisesti LLG:n johtohenkilön lausunnot, jotka on julkaistu kannekirjelmään liitetyssä alan ammattilehdessä. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään ole riittävällä tavalla ottanut huomioon seikkoja, jotka koskevat sitä, että LLG myi riidanalaisten tukien myöntämisen jälkeen proviskoosia, eli viskoosin ja lyosellin sekoitusta kilpailukykyiseen hintaan, ja että tämä proviskoosi alkoi näin kilpailla muiden kuitujen, kuten viskoosin kanssa.

30 Valittaja esittää toiseksi, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut huomioon seuraavia erityisolosuhteita, joiden avulla valittaja väittää olevansa yksilöitävissä sille ominaisella tavalla suhteessa kehen tahansa muuhun taloudelliseen toimijaan:

– Sniace kuuluu LLG:n potentiaalisten kilpailijoiden muodostamaan suljettuun ryhmään, eli niihin yrityksiin, joiden toimialana on selluloosakuitujen (lyoselli, viskoosi ja modaali) valmistaminen ja myynti

– selluloosakuitujen markkinoilla on ylikapasiteettia, eli LLG:n tuotantokapasiteetin korottaminen on voinut vaikuttaa suoraan ja merkittävällä tavalla näillä markkinoilla jo toimivien tuottajien kilpailuasemaan.

31 Kolmanneksi valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomionsa 70 ja 77 kohdassa tekemät toteamukset, joiden mukaan on niin, että vaikka oletettaisiinkin, että lyosellin ja viskoosin tai proviskoosin ja viskoosin välillä vallitsee

suora kilpailusuhde, Sniace ei ollut esittänyt minkäänlaisia tietoja tappioista tai muista seurauksista, joita se olisi kärsinyt riidanalaisen päätöksen johdosta. Valittaja väittää kuitenkin esittäneensä tällaiset tiedot, erityisesti toimittamalla ensimmäiseen oikeusasteeseen toimittamansa kannekirjelmän liitteenä 14 asiakirjan, jossa on täsmälliset tiedot menetyksistä, joita Sniacelle on aiheutunut lyosellin myynnistä keinotekoisen alhaisella hinnalla.

32 Komissio väittää, ettei tätä valitusperustetta voida tutkia, koska sillä yritetään kyseenalaistaa se arviointi, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt asian tosiseikastosta.

33 Itävallan tasavalta, Lenzing Fibers ja Land Burgenland ovat myös esittäneet, että valitusperuste pitäisi jättää tutkimatta siltä osin kuin siinä tukeudutaan uusiin tosiseikkoihin ja todisteisiin, puututaan useita eri kertoja riidanalaisen päätöksen eikä niinkään valituksenalaisen tuomion oikeellisuuteen ja EY 225 artiklan 1 kohdan sekä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan määräysten vastaisesti muihin kuin oikeuskysymyksiin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 Heti aluksi on todettava, että vaikka Sniace vetoaa oikeudelliseen virheeseen, pyrkii se ensimmäisellä valitusperusteellaan asettamaan kyseenalaiseksi tosiseikkoja koskevan arvioinnin, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt. Sniacen väite koskee pääasiallisesti sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole riittävästi ottanut huomioon tiettyjä olosuhteita ja asiakirjoja, joihin Sniace oli vedonnut ensimmäisessä oikeusasteessa osoittaakseen suoran kilpailusuhteen olemassaolon lyosellikuidun ja viskoosikuidun välillä.

35 On muistettava, että valitusasioissa yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida näyttöä, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt asian tosiseikaston tueksi. Silloin, kun tämä näyttö on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä nimittäin on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa (ks. asia C-7/95 P, Deere v. komissio, tuomio 28.5.1998, Kok. 1998, s. I-3111, 22 kohta ja yhdistetyt asiat C-403/04 P ja C-405/04 P, Sumitomo Metal Industries ja Nippon Steel v. komissio, tuomio 25.1.2007, Kok. 2007, s. I-729, 38 kohta). Näin ollen lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetyt todisteet on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-667, 42 kohta ja yhdistetyt asiat C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004, Kok. 2004, s. I-123, 49 kohta).

36 Tästä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste voidaan tutkia ainoastaan siltä osin, kuin sillä pyritään osoittamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

37 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on katsottu, että todisteet on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, jos ilman uusia todisteita on selvää, että olemassa olevien todisteiden arviointi oli ilmeisen virheellistä (ks. asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006, Kok. 2006, s. I-3173, 54 kohta; asia C-167/04 P, JCB Service v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok. 2006, s. I-8935, 108 kohta ja asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok. 2007, s. I-439, 37 kohta).

38 Siitä Sniacen väitteestä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon Textil Express -nimisessä ammattilehdessä julkaistussa artikkelissa, joka oli sen kannekirjelmän liitteenä, olleet tiedot, kun se on todennut, ettei asiakirja-aineiston perusteella ollut mahdollista katsoa, että erilaisia lyosellin laatuja oli olemassa, todettakoon vain, että vaikka kyseessä olevassa artikkelissa mainitaan LLG:n myymät eri lyosellikuitutyypit, ei tämän artikkelin

kohtien, johon valittaja on valituksessaan viitannut, perusteella voida yksiselitteisesti todeta – kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 29 kohdassa todennut – että nämä kuitutyypit ovat heikompilaatuisia ja näin kilpailevat hinnoillaan viskoosin kanssa. Samassa artikkelissa todetaan sitä paitsi, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomionsa 67 kohdassa todennut, että lyoselli on viskoosiin nähden "täydentävä kuitu, jonka käyttötavat ovat erilaiset". Tämän asiakirjan sisällöllä ei siis voida asettaa kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kantaa, jonka mukaan viskoosin ja lyosellin välillä ei ole suoraa kilpailua.

39 Niistä tiedoista, jotka Sniace väittää toimittaneensa vahingosta, jonka riidanalainen päätös on sille aiheuttanut, ja jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sivuuttanut, todettakoon, että kannekirjelmän liitteeseen 14 lisätyssä lyhyessä huomautuksessa, johon valittaja viittaa valituksessaan, lähdetään juuri siitä olettamuksesta, jota ei ole näytetty toteen – kuten edellisestä kohdasta käy ilmi –, että lyosellikuitu ja viskoosikuitu kilpailevat suoraan keskenään.

40 Näin ollen ensimmäinen valitusperuste on osin jätettävä tutkimatta ja osin hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

41 Sniace väittää toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että kannetta ei tutkita siitä syystä, että kantajan osuus riidanalaisen päätöksen antamiseen johtaneessa muodollisessa tutkintamenettelyssä on ollut hyvin vaatimaton.

42 Sniace esittää aluksi väitteen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioidessaan Sniacen menettelyyn osallistumisen astetta virheellisesti viitannut edellä mainitussa asiassa Cofaz ym. vastaan komissio annetun tuomion 24 ja 25 kohtaan, koska siinä on kyse täysin erilaisesta tosiasiallisesta tilanteesta kuin esillä olevassa asiassa. Sniace toteaa tässä yhteydessä, että toisin kuin kantaja asiassa Cofaz ym. vastaan komissio, Sniace ei ollut tehnyt kantelua vaan osallistunut kyseiseen menettelyyn EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kolmantena, jota asia koskee, sen jälkeen kun komissio oli kehottanut sitä esittämään huomautuksensa. Tässä merkitystä on näin sillä, että osoittamalla kantajalle tällä tavoin tietolähteen aseman komissio on myöntänyt sille subjektiivisen menettelyllisen oikeuden, joka voi saada yhteisöjen tuomioistuimen oikeussuojaa.

43 Tämän jälkeen valittaja esittää, että toisin kuin valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa on todettu, sen asemaa ei muodollisessa tutkintamenettelyssä voida katsoa vain vähäiseksi. Erityisesti Sniacen komissiolle esittämät huomautukset ovat sen mukaan osaltaan vaikuttaneet menettelyn kulkuun myötävaikuttamalla muun muassa siihen, että menettelyä päätettiin laajentaa muihin tukitoimenpiteisiin.

44 Vaikka oletettaisiin, että Sniacen osuus muodollisessa tutkintamenettelyssä oli ollut vain vähäinen, valittaja kiistää sen, että ainoastaan tämän yhden tekijän vuoksi sen asiavaltuutta voitaisiin perustellusti rajoittaa. Se väittääkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa T-380/94, AIUFFASS ja AKT vastaan komissio, 12.12.1996 antamassaan tuomiossa (Kok. 1996, s. II-2169) nimenomaisesti tunnustanut, että oikeus muutoksenhakuun komission valtiontukia koskevasta päätöksestä ei voi riippua siitä, kuinka laajasti muutoksenhakija on osallistunut muodolliseen tutkintamenettelyyn. Tätä lähestymistapaa on pidettävä perusteltuna myös sen välttämättä rajallisen osan kannalta, joka kolmansilla, joita asia koskee, on tässä menettelyssä. Niillä ei ole lainkaan mahdollisuutta saada tietoja asiaa koskevasta aineistosta, ja ne ovat näin suuressa määrin riippuvaisia tiedoista, jotka komissio on julkaissut menettelyn aloittamista koskevassa tiedonannossaan. Näin ollen ei Sniacea voida moittia siitä, ettei se ole lausunut seikoista, joita komissio ei ollut maininnut muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista eikä tämän menettelyn laajentamista koskevissa tiedonannoissaan taikka muissa julkisissa asiakirjoissa, joihin Sniacella ei sellaisena kolmantena, jota asia koskee, ollut oikeutta tutustua ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.

45 Komissio ja Itävallan hallitus vastaavat tähän, että tämä valitusperuste ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä siltä osin kuin siinä pyritään asettamaan kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä arviointi asian tosiseikoista.

46 Komissio esittää toissijaisesti, että edellä mainitussa asiassa Cofaz ym. vastaan komissio annetun tuomion mukaan kolmen seuraavassa mainitun edellytyksen on täytyttävä, jotta kanne, jonka kilpaileva yritys on nostanut muodollisen tutkintamenettelyn perusteella tehtyä päätöstä vastaan, on tutkittava:

– kyseessä olevan yrityksen on pitänyt tehdä kantelu, jonka johdosta tämä menettely on aloitettu

– yrityksen esittämien huomautusten on pitänyt laajalti ohjata menettelyn kulkua

– yrityksen on voitava osoittaa, että kyseinen tukitoimenpide on vaikuttanut huomattavasti sen asemaan markkinoilla.

47 Esillä olevassa asiassa ei valittaja kuitenkaan täytä yhtäkään näistä edellytyksistä. Komissio toteaa erityisesti siitä, millainen osuus valittajalla on ollut muodollisessa tutkintamenettelyssä, että Sniacen esittämissä huomautuksissa on lähinnä vain toistettu eri tavalla muotoillen menettelyn aloittamispäätöksen sisältö ja hyväksytty se lisäämättä siihen käytännössä mitään uutta.

48 Lenzing Fibersin ja Land Burgenlandin mukaan valitusperuste ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska se on täysin irrelevantti käsiteltävänä olevassa asiassa. Asiassa C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française de production ym. vastaan komissio, 23.5.2000 annetun tuomion (Kok. 2000, s. I-3659) mukaan aktiivinenkaan osallistuminen muodolliseen tutkintamenettelyyn ei ole riittävä edellytys asiavaltuuden myöntämiseksi yritykselle silloin kun yrityksen markkina-asemaan ei ole merkittävästi vaikutettu, kuten nyt esillä olevassa asiassa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Tämän valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen osalta todettakoon, kuten jo edellä on tehty, että EY 225 artiklan 1 kohdasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja että muutoksenhaun perusteena on käytettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuvaa toimivaltaa, asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on hakijan edun vastainen, tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta yhteisön oikeuden rikkomista (ks. mm. asia C-284/98 P, parlamentti v. Bieber, tuomio 16.3.2000, Kok. 2000, s. I-1527, 30 kohta; asia C-420/04 P, Gouvras v. komissio, määräys 14.7.2005, Kok. 2005, s. I-7251, 48 kohta ja asia C-323/06 P, määräys 20.3.2007, 10 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

50 Esillä olevassa asiassa, toisin kuin komissio ja Itävallan hallitus ovat väittäneet, nyt tarkasteltavana olevalla valitusperusteella ei pelkästään kyseenalaisteta ensimmäisen oikeusasteen tekemää arvioita asian tosiseikoista vaan riitautetaan tulkinta, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on omaksunut kolmansien asiavaltuutta koskevista edellytyksistä tutkiessaan valittajan osallistumista muodolliseen tutkintamenettelyyn, ja esitetään näin oikeuskysymys.

51 Tästä seuraa, että valitusperuste on tutkittava siltä osin kuin se kohdistuu siihen, kuinka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon valittajan osallistumisasteen muodollisessa tutkintamenettelyssä.

52 Siitä, onko tätä valitusperustetta pidettävä perusteltuna, todettakoon ensin, että EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen päätöksestä, joka on osoitettu toiselle henkilölle ainoastaan, jos päätös koskee sitä suoraan ja erikseen.

53 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös voi koskea erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. erityisesti asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, s. 223, Kok. Ep. I, s. 181; asia C-198/91, Cook v. komissio, tuomio 19.5.1993, Kok. 1993, s. I-2487, Kok. Ep. XIV, s. I-211, 20 kohta ja asia C-78/03 P, komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomio 13.12.2005, Kok. 2005, s. I-10737, 33 kohta).

54 Valtiontukien osalta on katsottu, että kantajat, jotka kyseenalaistavat sen, onko tuen arviointia koskeva, EY 88 artiklan 3 kohdan tai muodollisen tutkintamenettelyn perusteella tehtyä päätöstä pidettävä perusteltuna, katsotaan henkilöiksi, joita mainittu päätös koskee erikseen silloin kun kyseisen päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa merkittävästi kantajan asemaan markkinoilla (ks. vastaavasti em. asia Cofaz ym. v. komissio, tuomion 22–25 kohta ja em. asia komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, tuomion 37 ja 70 kohta).

55 Tuensaajayrityksen lisäksi yrityksiksi, joita komission päätös muodollisen tutkintamenettelyn päättämisestä koskee erikseen, on hyväksytty kilpailevia yrityksiä, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet tähän menettelyyn, edellyttäen, että riidanalaisen päätöksen kohteena oleva tukitoimenpide on merkittävästi vaikuttanut niiden markkina-asemaan (ks. em. asia Cofaz ym. v. komissio, tuomion 25 kohta ja em. asia Comité d'entreprise de la Société française de production ym. v. komissio, tuomion 40 kohta).

56 Yhteisöjen tuomioistuin on siis katsonut, että se, että yritys on tehnyt kantelun, jonka johdosta muodollinen tutkintamenettely on aloitettu, ja se, että yrityksen esittämät huomautukset on kuultu ja että ne ovat laajalti ohjanneet menettelyn kulkua, ovat merkityksellisiä seikkoja kun arvioidaan tämän yrityksen asiavaltuuden olemassaoloa (ks. em. asia Cofaz ym. v. komissio, tuomion 24 ja 25 kohta).

57 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei kuitenkaan käy ilmi, vaikka komissio on näin väittänyt, että tällainen osallistuminen kyseiseen menettelyyn olisi välttämätön edellytys sen osoittamiselle, että päätös koskee EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla yritystä erikseen, ja että suljettaisiin pois se mahdollisuus, että yritys vetoaa muihin erityisiin olosuhteisiin, jotka yksilöivät sen samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

58 Valituksenalaisen tuomion 58 ja 78 kohdasta käy esillä olevassa asiassa ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, ettei riidanalainen päätös koskenut kantajaa erikseen kahden syyn perusteella, eli siksi, että Sniacen osuus muodollisessa tutkintamenettelyssä oli ollut vain vähäinen, ja siksi, ettei se ollut kyennyt esittämään näyttöä siitä, että sen markkina-asemaa oli merkittävästi loukattu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa todennut ensin mainittua tekijää tältä osin tarkastellessaan, että kantajan osa oli ollut vain vähäinen, että se ei ollut tehnyt komissiolle kantelua eikä Sniacen esittämillä huomautuksilla ollut merkittävästi ohjattu tämän menettelyn kulkua.

59 On kuitenkin todettava, että vaikka oletettaisiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion edellä mainituissa kohdissa tehnyt kantajan osallistumisesta muodolliseen tutkintamenettelyyn välttämättömän edellytyksen sille, että riidanalaisen päätöksen voitaisiin katsoa koskevan sitä erikseen, ei tällä oikeudellisella virheellä olisi minkäänlaista vaikutusta nyt esillä olevan asian ratkaisuun.

60 Tämän tuomion 54 ja 55 kohdassa lainatusta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että valittajan olisi pitänyt joka tapauksessa esittää näyttö siitä, että riidanalainen päätös on omiaan vaikuttamaan merkittävällä tavalla sen markkina-asemaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin katsonut asian tosiseikkojen arvioinnissa sille kuuluvan itsenäisen aseman perusteella, että kantaja ei ollut asiassa osoittanut, että riidanalainen päätös oli omiaan loukkaamaan sen oikeutettuja intressejä vaikuttamalla merkittävästi sen markkina-asemaan. Tämän tuomion 34–40 kohdassa esitetyistä syistä mikään valittajan ensimmäisen valitusperusteen yhteydessä esittämistä väitteistä tai perusteluista ei voi horjuttaa tätä päätelmää.

61 Edellä esitetystä seuraa, että toinen valitusperuste on hylättävä tehottomana.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

62 Sniace esittää kolmannessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan sellaisena kuin se on vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi 4.11.1950 Roomassa tehdyn yleissopimuksen 6 ja 13 artiklassa ja 7.12.2000 Nizzassa julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa (EYVL C 364, s. 1). Valittaja väittää jääneensä täysin vaille mahdollisuutta joko kansallisen tai yhteisöjen tuomioistuimen tarjoamaan muutoksenhakukeinoon riidanalaista päätöstä vastaan, vaikka kyseistä päätöstä rasittavat sen mukaan useat ilmeiset virheet.

63 Komissio, Lenzing Fibers ja Land Burgenland katsovat, ettei valittajan asemassa oleva henkilö, jota päätös ei koske EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen, voi vedota tehokkaan oikeussuojan periaatteeseen saadakseen itselleen oikeuden muutoksenhakuun tätä päätöstä vastaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

64 On muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei voida sivuuttaa tulkinnalla, jonka kantaja tekee oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojaan (asia C-237/06 P, Strack v. komissio, määräys 8.3.2007, 108 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; ks. vastaavasti asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 44 kohta; asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, tuomio 1.4.2004, Kok. 2004, s. I-3425, 36 kohta ja asia C-150/06 P, määräys 13.3.2007, 40 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

65 Yhteisöjen tuomioistuin on nyt käsiteltävässä muutoksenhaussa kyseessä olevalla alalla todennut erityisesti, että yksityinen, jota komission valtiontukipäätös ei koske suoraan ja erikseen ja jonka etuihin tämän päätöksen kohteena olevan valtion toimenpide ei näin ollen voi vaikuttaa, ei voi suhteessa tällaiseen päätökseen vedota oikeuteen tehokkaaseen oikeussuojaan (asia C-379/03 P, Pérez Escolar v. komissio, määräys 1.10.2004, 41 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

66 Kahden ensimmäisen valitusperusteen tarkastelu on osoittanut, että nämä kaksi edellytystä eivät täyty esillä olevassa asiassa, koska valittaja ei ole näyttänyt, että riidanalainen päätös koski sitä erikseen.

67 Tästä seuraa, ettei valittaja voinut perustellusti väittää, että valituksenalainen tuomio loukkasi sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Näin ollen valitusperuste on hylättävä.

Neljäs valitusperuste

68 Neljännessä valitusperusteessa on kaksi osaa.

Valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

69 Valitusperusteen ensimmäinen osa koskee menettelyllisen yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaamista, joka valittajan mukaan johtuu siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sama jaosto on muutaman kuukauden sisällä ratkaissut kaksi toisiinsa rinnastettavissa olevaa asiaa täysin päinvastaisella tavalla niiden kolmansien, joita asia koskee, asiavaltuuden osalta valtiontukia koskevassa muodollisessa tutkintamenettelyssä. Sniace viittaa tässä erityisesti asiassa T-36/99, Lenzing vastaan komissio, 21.10.2004 annettuun tuomioon (Kok. 2004, s. II-3597), jossa tutkittavaksi otettiin Lenzing AG:n kanne komission päätöksestä, joka koski Espanjan viranomaisten Sniacelle myöntämiä tukia. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tullut tähän tulokseen sellaisiin tosiseikkoihin ja todistustosiseikkoihin nojautumalla, jotka se oli valituksenalaisessa tuomiossa hylännyt merkityksettöminä. Kahta toisiinsa rinnastettavaa tapausta on siis kohdeltu eri tavalla, ilman että tämä erilainen kohtelu olisi objektiivisesti perusteltu.

70 Komissio vastaa näihin väitteisiin toteamalla aluksi, että edellä mainitussa asiassa Lenzing vastaan komissio on parhaillaan vireillä muutoksenhaku (C-525/04 P), jossa se on esittänyt, että Lenzing AG ei täytä asiavaltuutta koskevia oikeuskäytännössä asetettuja edellytyksiä, koska asiassa kyseessä oleva päätös ei koskenut tätä yritystä erikseen. Toisin sanoen komission mukaan kahden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion välillä mahdollisesti vallitseva lähestymistapaero on ratkaistava täysin päinvastoin kuin mitä valittaja on esittänyt, eli siten, että kummassakin asiassa valitus jätetään tutkimatta.

71 Komissio, Lenzing Fibers ja Land Burgerland esittävät tämän jälkeen, että yhdenvertaisuuden periaatetta ei voida soveltaa esillä olevassa asiassa sen vuoksi, että tapauksissa on objektiivisia eroja. Edellä mainitussa asiassa Lenzing vastaan komissio myönnetty tuki kohdistui viskoosimarkkinoille, joilla tuensaajayritys ja kantaja kilpailivat keskenään, kun taas tuki, joka hyväksyttiin esillä olevassa asiassa, koski yksinomaan lyosellin tuotantoa, eli markkinoita, joilla Sniace ei toiminut. Lisäksi verrattuna osaan, joka Sniacella on ollut nyt käsiteltävänä olevassa valitusasiassa, asiassa Lenzing vastaan komissio annetun tuomion kantaja oli ollut aktiivisempi, koska se oli tehnyt kantelun, jonka johdosta hallinnollinen menettely aloitettiin, ja toimittanut menettelyn aikana lisää tietoja.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

72 Vaikka oletettaisiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sillä, että se muuttaisi jossakin aikaisemmassa tuomiossa omaksumaansa lähestymistapaa, loukkaisi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja että tähän voitaisiin sellaisenaan vedota valituksen tueksi, esillä olevassa asiassa, vaikka Sniace toisin väittääkin, ei voida todeta, että kahta toisiinsa rinnastettavaa tapausta on kohdeltu eri tavalla.

73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 61–78 kohdassa suorittamasta tosiseikkojen itsenäisestä arvioinnista nähdään, ettei Sniace tuottanut eikä aikonut tuottaa lyosellikuitua eikä ollut kyennyt esittämään näyttöä muista syistä, joiden vuoksi riidanalainen päätös olisi ollut omiaan vaikuttamaan merkittävällä tavalla sen markkina-asemaan. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 59 kohdassa todennut, Sniacen tilanne erosi selvästi ja erään olennaisen seikan osalta asian Lenzing vastaan komissio kantajan tilanteesta. Tuossa asiassa kantaja kilpaili suoraan tuensaajan kanssa kyseisillä markkinoilla, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti tätä seikkaa ratkaisevana tekijänä tutkiessaan kantajan asiavaltuutta nostaa kanne komission päätöstä vastaan.

74 Valittaja ei näin ollen voi perustaa valitustaan tuohon tuomioon osoittaakseen, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu. Näin ollen neljännen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

Valitusperusteen toinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

75 Valitusperusteen toisessa osassa valittaja moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on rikkonut työjärjestyksensä 64 ja 65 artiklaa kieltäytymällä määräämästä Sniacen vaatimia prosessinjohtotoimia, jotka koskivat sellaisten tietojen ja asiakirjojen toimittamista, joiden avulla Sniacen mukaan olisi voitu selkeyttää tiettyjä asiaan liittyviä seikkoja. Se väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sivuuttaneen sen vaatimukset, jotka koskivat asian osapuolten henkilökohtaista läsnäoloa menettelyssä ja useiden todistajien ja asiantuntijoiden kuulemista.

76 Komissio, Lenzing Fibers ja Land Burgenland vastaavat tähän, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätökset, joilla hyväksytään tai hylätään asian osapuolen vaatimus prosessinjohtotoimen määräämisestä, kuuluvat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen itsenäisen arviointivallan piiriin ja jäävät näin muutoksenhakuvaiheessa lähtökohtaisesti yhteisöjen tuomioistuimen valvontavallan ulkopuolelle.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

77 Sen osalta, kuinka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut yhden asian osapuolen esittämiä vaatimuksia prosessinjohtotoimen tai tutkintatoimen määräämiseksi, on muistettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi yksin sen, onko sen ratkaistavana olevissa asioissa käytettävissä olevia tietoja tarpeen täydentää (ks. mm. asia C-315/99 P, Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 10.7.2001, Kok. 2001, s. I-5281, 19 kohta; asia C-136/02 P, Mag Instrument v. SMHV, tuomio 7.10.2004, Kok. 2004, s. I-9165, 76 kohta ja yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005, Kok. 2005, s. I-5425, 67 kohta).

78 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että vaikka kannekirjelmässä tehdyssä pyynnössä todistajan kuulemiseksi on ilmoitettu täsmällisesti, mistä seikoista ja minkä vuoksi todistajaa tai todistajia on tarpeen kuulla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana on arvioida, onko pyyntö hyväksyttävä, kun huomioon otetaan riidan kohde ja tarve kuulla nimettyjä todistajia (asia C-185/95 P, Baustahlgewebe v. komissio, tuomio 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8417, 70 kohta; em. asia Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomion 68 kohta ja asia C-112/04 P, Marlines v. komissio, määräys 15.9.2005, 38 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

79 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomionsa 81 kohdassa voinut täysin perustellusti katsoa, että oikeudenkäyntiaineisto ja suullisessa menettelyssä esitetyt selitykset olivat riittäviä sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi eikä muita prosessinjohtotoimia ollut tarpeen määrätä.

80 Koska neljännen valitusperusteen toinen osa on ilmeisen perusteeton, on valitusperuste kokonaan hylättävä.

81 Edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä, koska yksikään valitusperusteista ei ole menestynyt.

Oikeudenkäyntikulut

82 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhakuun, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio, Lenzing Fibers ja Land Burgenland ovat vaatineet asian hävinneen valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

83 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhakuun, väliintulijoina asian käsittelyyn osallistuneet jäsenvaltiot vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän määräyksen mukaan Itävallan tasavalta on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Sniace SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Itävallan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset